

Бесапарски ридове - от Синитово през Еленски връх до Бяга

Written by Кирил Стоянов

Wednesday, 28 May 2008 01:03 - Last Updated Wednesday, 03 February 2010 22:29

Маршрутът представлява един от моите налудничави трансекти. Едва ли всеки ще оцени достойнствата на Бесапарските ридове, защото още в началото на май жегата става неопишуема. Но има някои неща, за които си струва.

[GPS Track](#)

[Профил](#)

[Карта](#)

[Виж в GoogleEarth](#)

{loadposition ads125}

Маршрутът представлява един от моите налудничави трансекти. Едва ли всеки ще оцени достойнствата на Бесапарските ридове, защото още в началото на май жегата става неопишуема. Но има някои неща, за които си струва.

Вероятно тези, които са пътували с влак между Пловдив и София, са забелязали "голите" хълмове между Пазарджик и Стамболийски. На пръв поглед скучни и монотонни, Бесапарските ридове (наричани за по-кратко Бесапарите) са много интересно място за всеки природоизпитател и природолюбител. Не случайно това място попада в мрежата Натура 2000, а високите части са защитена местност.



По-голямата част от ридовете представлява голи скали, надупчени като сирене. Това на пръв поглед непривлекателно място е доста интересно, ако се наблюдават цъфтящите растения. Всяка седмица растителността е различна. Ако например отидете в началото на май, ще видите склоновете покрити с цъфтящ люляк и жасмин, а откритите места - изпъстрени с Райхенбахова перуника и асфоделине. Трансектът е от тази неделя, така че най-ефектният изглед не е на снимките. Вместо това обаче, по това време можете да наберете най-ароматната мащерка с мирис на лимон, да видите

Бесапарски ридове - от Синитово през Еленски връх до Бяга

Written by Кирил Стоянов

Wednesday, 28 May 2008 01:03 - Last Updated Wednesday, 03 February 2010 22:29

едновременно три цъфтящи вида, които са роднини на портокалите, и наистина да си кръстосате погледа от многото цъфнали гладиולי. На това място могат да се видят и много видове орхидеи. Спирам с ботаническото описание поне за малко. Не се учудвайте на бавната ми скорост - работата ми е да зяпам растенията, не да се състезавам.



Започнах трансекта от ж.п. спирка Синитово. Върви се "на кестерме" - без пътека.

Най-удобно е да се тръгне от най-ниското възвишение и така да се стигне до Еленския връх. Той е най-високият (537m) и е означен с пирамида. Денивелацията в изкачването не е голяма, но е натоварваща високата температура на въздуха и на земята под вас. Малко преди да се стигне, има едно добре оградено огнище - явно и други харесват тези "чукари". Дърветата тук са рядкост и в повечето случаи трудно могат да бъдат наречени така - повече приличат на храсталаци (означени със знака "гора"). Коренната растителност е от дъбове и келяв габър, мъждрян, зърнастец, жасмин и люляк. На места люлякът е и като изкуствени насаждения. Освен това, някъде в миналото са правили някакво шантаво залесяване, в резултат на което можете да видите нелепо изглеждащо голямо културно насаждение от лиственица (точката "Larix") и остатъци от борови насаждения ("Pinus") като единични дървета.

Бесепарски ридове - от Синитово през Еленски връх до Бяга

Written by Кирил Стоянов

Wednesday, 28 May 2008 01:03 - Last Updated Wednesday, 03 February 2010 22:29



Бесепарски ридове - от Синитово през Еленски връх до Бяга